

Νίκος Ξηρουδάκης

Στο άρθρο του Δημήτρη Ψαρρά στην «Εφ.Συν.» με τίτλο «Η "άλλη" γενιά του Πολυτεχνείου» (18.11.2017) και στο βίντεο που αναρτήθηκε στο efsyn.gr, ο Μιχαολιάκος ακούγεται να δηλώνει: «Να σας πω κάτι το οποίο έζησα την επόμενη μέρα, το 1973. Πήγαινα ακόμα τότε σχολείο, στο 6ο Γυμνάσιο Αρρένων. Ακουγόντουσαν οι ριπές. Κάναμε μάθημα κανονικά. Ουδέν πρόβλημα».

Επειδή έτυχε να πηγαίνω και εγώ στο ίδιο σχολείο, στο 6ο Γυμνάσιο Αρρένων που συστεγαζόταν με το 12ο Θηλέων, ήθελα να μεταφέρω τι πραγματικά έγινε τότε, το **Σάββατο 17 Νοέμβρη**. Υπήρχε μεγάλη οργή και έκρυθμο κλίμα ανάμεσα στους μαθητές, πολλοί από τους οποίους συμμετείχαν στον ένα ή στον άλλο βαθμό στην εξέγερση.

Οι περισσότεροι είχαν ακούσει τον ραδιοσταθμό μέχρι τέλους. Ορισμένοι μαθητές είχαν έρθει τραυματίες, ένας με το χέρι στο γύψο. Ο γυμνασιάρχης βγήκε στο μπαλκόνι του γραφείου του και φώναζε προσπαθώντας να μας ηρεμήσει: «Σας λένε ψέματα!». Χτύπησε το

κουδούνι όπως κάθε μέρα, μπήκαμε στη γραμμή και, για πρώτη φορά, αντί της χορωδίας 1.000 μαθητές τραγούδησαν συγκλονισμένοι δυνατά όλοι μαζί τον Εθνικό Ύμνο, με τον γυμνασιάρχη να είναι σε δύσκολη θέση, μη μπορώντας βέβαια να μας σταματήσει.

Στη συνέχεια ένας γυμναστής, πρώην χωροφύλακας, όπως λεγόταν, μας έβαλε να τρέχουμε γύρω – γύρω σαν καψώνι για να μας εκτονώσει. Όταν στη συνέχεια μπήκαμε στην τάξη, για μάθημα ούτε λόγος. Ενας συμμαθητής, ο **Νίκος Τσάμης**, ανέβηκε σε ένα θρανίο και έβγαλε έναν πύρινο λόγο κατά της χούντας, αρχίζοντας με τα λόγια «*Όπως οι Γερμανοί εκτελούσαν στην Κατοχή...*».

Ο πιο ήσυχος μαθητής της τάξης είχε πιάσει το θρανίο του (τα θρανία της εποχής εκείνης ήταν βαριά καθώς είχαν ενιαίο κάθισμα και τραπέζι), το σήκωνε στον αέρα και το βρόνταγε στο πάτωμα. (Η εικόνα αυτή με έκανε να συνειδητοποιήσω τις ιστορικές διαστάσεις που είχε το Πολυτεχνείο.)

Το κλίμα ήταν να βγούμε όλοι έξω για διαδήλωση. Η καθηγήτριά μας (**Ελ. Β.**) αναλύθηκε σε λυγμούς, έβαλε τα κλάματα λέγοντας: «*Παιδιά μου, θα σας σκοτώσουν...*». Ακούγονταν πυροβολισμοί απέξω, ταυτόχρονα με τον δαιμονισμένο ήχο ενός ελικοπτερου που πετούσε πολύ χαμηλά. Πολλοί μαθητές ανέβηκαν τότε στην ταράτσα του σχολείου. Κατά τις 12 το μεσημέρι, πολύ κοντά στο σχολείο (στην οδό Μεταγένους 8), σκοτώθηκε μία μαθήτριά της Ε' τάξης του 12ου, εργαζόμενη μαθήτριά που έμενε εκεί και είχε βγει στην ταράτσα για να δει. Λεγόταν **Βασιλική Μπεκιάρη** και γράφτηκε ότι σκοτώθηκε από αδέσποτη σφαίρα.

Ορισμένοι είπαν ότι αυτή προήλθε από πυροβολισμούς στον αέρα από τους χωροφύλακες της φρουράς των φυλακών ανηλίκων που βρίσκονταν τότε δίπλα από το σχολείο, στον σημερινό Λόφο Λαμπράκη. Όμως αυτή η εκδοχή δεν φαίνεται να ευσταθεί. Η εντύπωση που έμεινε στους μαθητές ήταν ότι σκοτώθηκε από ριπή που έπεσε από το ελικόπτερο. Δημοσιεύματα των επόμενων χρόνων μιλούσαν για σφαίρες από περίπολο. Δεν είμαι σε θέση να ξέρω.

Αυτά ήταν που περιγράφει ως «*ουδέν πρόβλημα*» σήμερα ο Μιχαλολιάκος.

Πηγή: efsyn.gr